

Sygn. akt II Cz 950/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Karina Marczak

Sędziowie SO Sławomir Krajewski

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 czerwca 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **K. S. i M. S.**

przeciwko **J. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 13 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 2026/14 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Karina Marczak SSO Sławomir Krajewski

sygn. akt II Cz 950/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2013 roku, Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności postanowieniu z tej samej daty o udzieleniu zabezpieczenia. Wskazał, że zgodnie z art. 743 § 1 k.p.c. jeżeli postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia podlega wykonaniu w drodze egzekucji, do wykonania tego postanowienia stosuje się odpowiednie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym, z tym jednak, że sąd nadaje postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia klauzulę wykonalności z urzędu. Z tych względów na podstawie art. 782 k.p.c. w zw. z art. 748 § 1 k.p.c. Sąd nadał wydanemu orzeczeniu o zabezpieczeniu klauzulę wykonalności.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana podnosząc, że argumenty skierowane przeciwko rozstrzygnięciu w zakresie zabezpieczenia co do istoty, akcentując, iż suma zabezpieczenia przekracza maksymalną granicę wyznaczoną art. 736 § 3 k.p.c. oraz nie uwzględnia nakładów poniesionych przez pozwaną na nieruchomości. Ponadto zarzuciła również, że zaskarżone postanowienie zawiera błędne numery P. powódki i pozwanej. Wskazała, że nie stanowi to oczywistej omyłki pisarskiej, gdyż numery te są zgodne z numerami wskazanymi przez pełnomocnika powodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się nieuzasadnione.

Przede wszystkim wskazać należy, że postępowanie klauzulowe ma charakter formalny i w postępowaniu klauzulowym Sąd bada jedynie fakt istnienia tytułu wykonawczego oraz wymagalność obowiązku z niego wynikającego. Tym samym wszelkie zarzuty podnoszone w zażaleniu przeciwko istocie rozstrzygnięcia o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 13 września 2013 roku (identyczne w treści z podniesionymi w zażaleniu na to postanowienie) nie mogą być przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności. Niewątpliwym jest, że postanowieniem z dnia 13 września 2013 roku Sąd Rejonowy udzielił powodowi zabezpieczenia poprzez zajęcie wierzytelności ze wskazanego rachunku bankowego do kwoty 78 000,- zł. Niewątpliwym jest, że tak określony sposób zabezpieczenia podlega wykonaniu w drodze egzekucji, a tym samym, jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, stosownie do art. 743 § 1 k.p.c. Sąd winien nadać temuż orzeczeniu klauzulę wykonalności z urzędu.

Pozwana w swym zażaleniu nie wskazała na żadne okoliczności podważające wymagalność obowiązku wynikającego z postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia.

Stosownie do art. 776 zd. 2 k.p.c. tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Natomiast w myśl art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułami egzekucyjnymi są m.in. orzeczenia sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu. Orzeczenie o udzieleniu zabezpieczenia podlega zaś wykonaniu pomimo, że nie jest prawomocne. Tym samym prawidłowo, stosownie do art. 781 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy nadał wydanemu postanowieniu klauzulę wykonalności.

Zarzuty pozwanej dotyczące się omyłek w numerze P.powódki i pozwanej w niczym nie podważają prawidłowości wydanego orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności. Przede wszystkim podkreślić należy, że obowiązek wskazania numeru P.wierzyciela i dłużnika wynika z § 2¹ rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (...) i został wprowadzony nowelą do tegoż rozporządzenia z dnia (...). Obowiązek ten ma charakter porządkujący, eliminujący niebezpieczeństwo pomyłki w razie skierowania egzekucji do niewłaściwej osoby i taka też była ratio legis powyższej noweli i wyprzedzającej ją noweli Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia(...)roku ((...)Powyższa zmiana ma za zadanie ułatwić osobie przeciwko której błędnie skierowano egzekucję obronę przed takim działaniem i wyeliminować omyłki w tym zakresie, polegające np. na zajęciu rachunku bankowego innej osoby, która nosi to samo imię i nazwisko. Powyższa kwestia ma zatem jedynie charakter techniczny i nie wpływa ani na istnienie ani na wymagalność obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym.

Nie może przy tym ujść uwagi Sądu Okręgowego, że postanowieniem z dnia 8 października 2013 roku Sąd Rejonowy sprostował postanowienie z dnia 13 września 2013 roku o nadaniu klauzuli wykonalności poprzez wskazanie prawidłowych numerów P. powódki i pozwanej, uznając powyższe za oczywistą omyłkę pisarską. Powyższe postanowienie nie zostało doręczone stronie pozwanej, nie zostało również wywiedzione w tym zakresie zażalenie, a tym samym kwestia prawidłowości sprostowania pozostaje poza osądem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie.

Zatem, wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak na wstępie.

(...)

(...)

1) (...)

2) (...):

- (...)

(...)

3) (...)

4) (...)

(...)